

Meditacija i živa slika

Meditativna večer od 1980. god. održava se u subotičkoj katedrali — bazilici sv. Terezije u okviru priredbe »Dani kruha i riječi« uz proslavu Dužijance 15. kolovoza. Svake godine je posvećena drugoj temi, a ove godine je uklopljena u okvir proslave jubileja 300. obljetnice.

Na slikovit način prikazana je seoba Bunjevaca i Šokaca, njihova ljubav prema zemlji i postojanost u vjeri. Na programu večeri bilo je izvođenje recitala u kojem su izrečene te glavne misli.

Recital je izvodila grupa mladih, a u prekidima, dok je katedralni zbor ili puk pjevao, pojedine grupe u bunjevačkoj ili šokačkoj narodnoj nošnji, u pratnji svećenika i redovnika, išle su prema svetištu oltara i tako je slikovito prikazana seoba.

Zatim je na povišeni dio oltara franjevac iz Blagaja stavio Presveto da se slikovito prikaže prisutnost Božja u životu našeg naroda, a puk je pjevao »Svet, svet...«

Poslije toga trinaest djevojčica u bijelom razvilo je trinaest bijelih svilenih traka koje su bile od Presvetog pa iznad svih grupa u svetištu oltara. Tako je slikovito prikazana milost i ljubav Božja prema svima tijekom trinaest stoljeća kršćanstva u hrvatskom narodu. Franjevac je blagoslovio Presvetim sve grupe i sve prisutne vjernike u katedrali. Kratkim klanjanjem i molitvom vjernika, koju su predvodili recitatori recitala, završena je ova znakovita i sadržajem bogata duhovna priredba.

Za vrijeme recitala katedralni zbor je pjevao ove pjesme: Händel: »Isuse Kralju« (zbor iz oratorija *Juda Makabejac*), Galetić: »Od sva se četiri vjetrova«. Bunjevačke božićne pjesme »Spavaj mali Božiću« i »Diva Mati«. Zatim pjesmu »Oče naš dobri« i euharistijsku pjesmu »Zdrav slatki Isuse«. Na orguljama je svirala Jelena Demšedi.

Svečana misa zahvalnica

Ova svečana sv. Misa zahvalnica je završna svečanost jubileja 300. obljetnice i zato je to bio vrhunac slavlja. Svečanost je održana u nedjelju 17. kolovoza u 10 sati u dvorištu sjemeništa »Paulinum«. Taj svečani skup bio je izraz zahvalnosti za sve primljene darove i milosti tijekom stoljeća, ali u isto vrijeme to je bio skup vjernika, gdje je posebno naglašena ideja ekumenizma na najljepši način. Zato će ova svečana sv. Misa ostati zapisana u povijesti kao ekumenski sastanak katolika s predstavnicima drugih sestrinskih Crkava u Bačkoj.

Svečanost je počela slikovitom procesijom u kojoj je sudjelovala velika grupa mladih u bunjevačkoj, šokačkoj, mađarskoj, slovačkoj i rusinskoj narodnoj nošnji. U procesiji su katedralni bandaš i bandašica donijeli sliku Radosne Gospe Bačke i stavili su je pred oltar.

U drugom dijelu procesije išlo je svećenstvo i biskupi zajedno s gostima, predstavnicima drugih sestrinskih Crkava u Bačkoj.

Prije početka svečanosti Lazar I. Krmpotić, predsjednik Organizacionog odbora predstavio je i pozdravio sve goste. Također je pročitana poruka pape Ivana Pavla II. i pismo kardinala Franje Kuharića.

Svečano euharistijsko slavlje je predvodio vrhbosanski nadbiskup dr. Marko Jozinović, a u konceleciji su bili ostali prisutni biskupi i svećenici.

Propovijed, Božju riječ tumačio je mostarski biskup Pavao Žanić, koji je donio pozdrave iz našeg starog kraja.

Lijepo i slikovito je bilo prikazivanje darova. Osim mladih u bunjevačkoj i šokačkoj narodnoj nošnji i gosti su prinijeli svoje darove. Osobito je bio simboličan dar iz Tuzle, kamen s Gradovrha i voda s izvora. Dar iz Hercegovine, kamen i voda iz izvora rijeke Bune.

Za vrijeme sv. Mise pjevao je katedralni zbor »Albe Vidaković« pod ravnanjem s. Mirjam Pandžić. Pučko pjevanje je vodio o. Mato Miloš, karmelićanin iz Sombora.

Prije početka sv. Mise i za vrijeme ulazne procesije pjevane su pjesme »Lijepa si, lijepa«, »O divna Djevice«, »Svi anđeli u nebu«, »Do nebesa nek se ori«, »Djevice nevina«.

Pjevani su odlomci Mise Ive Perana (Gospodine, smiluj se, Svet, Jaganjče Božji). Na Slavu je pjevana pjesma »Svim na zemlji mir veselje...«

Također je pjevana antifona, psalam i aleluja.

Za vrijeme prinosa darova pjevana je pjesma M. Asića »Blagoslovljena ova zemlja moja«, a za vrijeme prikazanja pjevana je pjesma »Srce Sina Božjega«.

Poslije Podizanja pjevana je pjesma »Zdravo Tijelo Isusovo, na oltaru posvećeno! Zdravo Krvi Isusova, na oltaru posvećeno«.

Pričest puka praćena je pjesmama »Uzmite, jedite«, »Zdrav, Slatki Isuse«, »Dušo moja, poj veselje«, »Moj Isuse«.

Poslije sv. Mise subotički biskup Matija Zvekanović posvetio je vjernike i biskupiju Prečistom Srcu Marijinu, a zatim je otpjevana zahvalna pjesma »Tebe Boga hvalimo«.

Tako je završena sv. Misa zahvalnica kojom smo zahvalili za sve primljene darove i milosti tijekom proteklih stoljeća s poniznom molitvom za blagoslovljene dane u našoj sadašnjosti i budućnosti.

Vjernici, zadovoljni i obogaćeni u duši razilazili su se uz pjevanje pjesama »Do nebesa nek se ori« i »Hoćemo Boga«.

Poslije toga pojedine grupe vjernika prešle su u katedralu, gdje su se molili pred slikom Radosne Gospe uz pjevanje marijanskih pjesama.

Katedralni zbor »Albe Vidaković« je sudjelovao na svim priredbama »Dani kruha i riječi« od 1980. god. Tako je sudjelovao i na priredbama ove jubilarne proslave jubileja 300. obljetnice i doprinio je da te priredbe budu što svečanije i i sa što više oduševljenja.

Bela GABRIĆ

SUSRET ZAGREBAČKIH CRKVENIH ZBOROVA

Svake godine zagrebački crkveni zborovi zajednički slave svoju nebesku zaštitnicu sv. Ceciliju u organizaciji Instituta za crkvenu glazbu. Ovoga puta okupili su se 22. studenoga 1986. u župi sv. Nikole Tavelića u Kustošiji.

Najprije je bilo euharistijsko slavlje koje je predvodio župnik-domaćin vlč. Zvonko Sekelj, a koncelebrirali su i neki profesori Instituta za crkvenu glazbu. Izvodila se Svečana misa (kongresna) Anđelka Klobučara. Zajednički su je pjevali zborovi iz župa Marije Pomoćnice, sv. Josipa i sv. Nikole Tavelića uz ravnanje prof. Terezije Babić i orguljsku pratnju prof. Hvalimire Bledšnajder.

Nakon svećane liturgije bio je kraći koncert na kojem je nastupilo još šest zborova. Zbor župe Bezgrešnog Srca Marijina uz vodstvo o. Marijana Steinera otpjevao je skladbe »Klanjam ti se smjerno« o. Stjepana Flodina i »Zdravo Marijo« o. Anzelma Canjuge. Župa Gospe Lurdske predstavila se izvedbom kompozicija »O dođi, Stvorče« Josipa Vrhovskog i »Sva si lijepa, o Marijo« Kamila Kolba. Dirigirao je Mo Ante-Krešo Samardžić, a orguljsku pratnju svirala s. Zorislava Radić. Zbor župe sv. Blaža otpjevao je Schubertov »Klanjam ti se smjerno« pod ravnanjem s. Anđelke Vešligaj. Ženski zbor Instituta za crkvenu glazbu KBF otpjevao je dva gregorijanska korala: »Recordare« i »Salve Regina«. Dirigirao je Mo Miroslav Martinjak. Jedna je kompozicija doživjela na ovom koncertu svoju praizvedbu: »Oče naš« Anđelka Klobu-

čara. Otpjevao ju je zbor župe sv. Franje Ksaverskog (dirigent Mo Izak Spralja, orgulje prof. Hvalimira Bledšnjader). Zanimljivo je spomenuti da je ovo prvi put komponirani tekst Očenaša na staroslavenskom jeziku hrvatske redakcije. Zbor župe sv. Petra izveo je kompoziciju »Svrši stopi moje« Krste Odaka pod ravnanjem s. Imelde Delibašić i orguljsku pratnju s. Damjane Kovačević.

U lijepo uređenoj i ugodnoj crkvi sv. Nikole Tavelića vjernici su s odobravanjem primili ovaj koncert kroz koji su vodili Mo Izak Spralja i o. Marijan Steiner.

Na koncu je gostoljubivi domaćin vlč. Zvonko Selkelj priredio zakusku za sve pjevače. On je i najvećim dijelom pomogao novčano organizaciju ovog slavlja. Također zahvaljujemo i ostalim zagrebačkim župnicima koji su svojim novčanim priložima omogućili ovogodišnji susret zagrebačkih crkvenih zborova.

M. S.

50 GODINA ORGULJASKE SLUŽBE

U nedjelju 12. listopada 1986. u župnoj crkvi Majke Božje u Vukovini kraj Velike Gorice, proslavljen je rijedak jubilej. Župni orguljaš Franjo Cvetnić slavio je 50. obljetnicu orguljaške službe.

Toga sunčanog nedeljnog prijepodneva crkvu u Vukovini, to drevno marijansko svetište turopoljskog kraja, ispunilo je mnogo naroda.

Svetu misu zahvalnicu predvodio je krajevni dekan mons. Ladislav Loina u koncelebraciji sa domaćim župnikom, te s više svećenika iz susjednih župa i prijateljima slavljenikovim.

Franjo Cvetnić

Tom prigodom izrečene su jubilarcu brojne čestitke. Domaći župnik Slavko Šagud zahvalio mu je za vjerno služenje župi, dajući svojim sviranjem svečani ton službi Božjoj, ne tražeći za to nikakvu nagradu niti osobnu korist.

Ne zabacujući stare, kršćanskom puku drage hrvatske crkvene popijevke i stalno uvježbavajući nove liturgijske napjeve, doprinio je da se u župi razvije i sačuva bogata liturgijska baština. Upravo zahvaljujući najviše orguljašu Cvetniću, vukovinska župa je u

čitavom kraju poznata kao liturgijski najraspjevanija župa.

Slavljeniku su upravili čestitke predstavnici župe i mladih, te njegovi unuci.

Predstavnik Mraclina zahvalio mu je za dugogodišnje vođenje mjesnog »KUD Ivan Goran Kovačić«, te folklorne grupe »Dučec« s kojima je Franjo Cvetnić imao brojne i zapažene nastupe.

Pronicanjem glazbene kulture, te razvijajući folklor Turopolja mnogo je pridonio kulturnom uzdizanju svoga mjesta.

Franjo Cvetnić je rođen u Mraclinu 1918. godine. Kao glazbeno nadareni mladić pohađa u Zagrebu tečajevе glazbe kod tadašnjih poznatih glazbenika Dugana i Lučića. Kasnije je kroz samostalan rad usavršavao svoj glazbeni talent.

Već 1936. godine kao 18 godišnjak preuzima službu župnog orguljaša u Vukovini, kao i u filijalnoj crkvi sv. Vida u Mraclinu. Od tada, pa do danas, ostaje vjeran toj službi.

Za tu prigodu slavljeniku je poslao svoj blagoslov sam Sveti Otac Ivan Pavao II, a nadbiskup zagrebački Franjo kardinal Kuharić u svojoj pismenoj čestitci ističe njegov primjer kao osobiti način služenja kršćanina — laika za dobro Crkve i župe.

V. C.

PRERANA SMRT S. LUCIJANE ČOVIĆ

Kad umre starija osoba, to se smatra prirodnim. Ali kad umre mlađa osoba onda se često postavlja pitanje zašto netko mora umrijeti u dječjoj ili mladenačkoj dobi ili pak u punoj životnoj snazi. Tada dolazimo do spoznaje da se smrt ne ravna po našim ljudskim zakonima: uzima stare i mlade, bogate i siromašne, ne pravi razlike između muškaraca i žena, djece i roditelja, jednako odnosi laike i duhovne osobe. Na svakom se ispunja riječ: Određeno je čovjeku jedamput umrijeti.

Ove godine 25. srpnja umrla je u riječkoj bolnici s. Lucijana Čović, članica Družbe Presvetog Srca Isu-

S. Lucijana Čović

sova iz Rijeke. Uz prisustvo rodbine, velikog broja svećenika i sestara i vjernika posmrtni ostaci s. Lucijane pokopani su 28. srpnja u sestarskoj grobnici na riječkom groblju Kozala. Nakon s. Nele Jurić to je druga prerana smrt sestre koja je završila studij glazbe na Institutu za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu.

S. Lucijana rođena je 27. prosinca 1947. g. u Privlaci (Vinkovci). U družbu sestara Srca Isusova stupila je 12. studenoga 1962. Na Institutu za crkvenu glazbu studirala je od 1968. do 1972. i postigla diplomu crkvenog glazbenika. Tada počinje njezina služba orguljašice na župama Pula, Bakar, Oštarije i posljednje 3 godine u riječkoj župi sv. Romualda i Svih svetih na Kozali gdje se iz putujuće Crkve pripremala za susret s proslavljenom Crkvom u nebu. Prisjećamo se riječi sv. Pavla »Nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne umire. Doista ako živimo, Gospodinu živimo, i ako umiremo, Gospodinu umiremo. Živimo li, dakle, ili umiremo — Gospodinovi smo. Ta Krist zato umrije